

« Η Πατρίς είναι μια πραγματικότητα 'Απτή, αλλά και "Αθικτος»

4 ΔΥΓΟΥΝΣΤΟΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΟΜΜ. 4 ΔΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αριθμός φύλλου 7

1 Νοεμβρίου 1965

Τιμή φύλλου δρχ. 2

Η πραγματική Έλλάς ωμίλησε: «Ζήτω ή 4η Αύγουστου!»

11.000 ΕΝΘΟΥΣΙΩΝΤΟΣ ΛΑΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ΠΛΗΘΟΣ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΠΑΡΕΣΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗ ΤΕΛΕΤΗΝ

Εμπνευσμένος και διάπυρος ό λόγος του Κωνστ. Μανιαδάκη

Χιλιάδες λαού είχαν καλύψει όλους τους χώρους περίξ του Τάφου του άειμνήστου Αρχηγού

Πρωτοφανής διά μνημόσυνον υπήρξεν ή κοσμοσυρροή εις τό Α΄. Νεκροταφείον Αθηνών τήν μεσημέριαν τής 28ης Οκτωβρίου 1940, έκτιμηθείσα εις 11.000 λαού. Η λαϊκή συμμετοχή ήτο αυθόρμητος και ένθουσιώδης. Πλήθη λαού προσήρχοντο εις τό Νεκροταφείον από τής 11ης πρωινής ήδη, ήτοι μίαν και ήμίσειαν ώραν πρό τής έναρξενς τής τελετής. Καί όλοι αυτοί οι Αθηναίοι ήρχοντο διά νά άποτίσουν εύλαβικών φόρον τιμής και λατρείας εις τόν άειμνήστον Ιωάννην Μεταξά, τόν μέγαν Έθνικόν Κυβερνήτην. Ήρχοντο διά νά ύποκλιθούν πρό του Τάφου του Αρχηγού, ό όποιος πρό 25 άκριβώς έτών μέ μίαν μόνην του λέξιν, «OXI», έλάμπρυνε όλόκληρον τήν νέαν Έλληνικήν Ιστορίαν. Έκείνος άνύψωσε τότε τόν λαόν του εις τās ύψηλοτέρας κορυφάς τών μεγάλων έλληνικών παραδόσεων. Ο λαός τώρα προσήλθεν εύγνωμών νά ύμώση τόν Αρχηγόν του εις τήν ύπερτάτην σφαίραν τών ήρώων, τών θρύλων, τών ήμιθέων. Καί ή ύπερτάτη αυτή σφαίρα είναι ή ίδια ή καρδιά του λαού. Η θερμή έλληνική καρδιά.

Εις μίαν τόσον μεγάλην Έθνικήν Έπέτειον, τήν 28ην Οκτωβρίου, εις μέν τήν Μητρόπολιν προσήρχοντο οι κομματάρχαι, ενώ οι έγκάθετοι των εις τούς δρόμους άλληλούβρίζοντο ώσαν νά έπρόκειτο περί έκλογικής περιόδου, εις δέ τό Α΄. Νεκροταφείον Αθηνών συνέρεεν ό ύγιής άθηναϊκός λαός και έώρταξεν έν μεγάλη έθνική έξάρσει τό ιστορικόν OXI και τόν πολεμικόν θρίαμβον τής Έλλάδος! Καί ένώ οι Δημοκράται έχρησιμοποίησαν τήν Μεγάλην Ημέραν ως πρόσχημα διά νά ψηφοθηρήσουν, οι Έλληνες Πατριώται

έώρταζον τās Έπινίκια επί του Τάφου του Μεγάλου Νικητού! Τί καλύτερον μνημόσυνον θα ήθελεν ή ψυχή του Ιωάννου Μεταξά;

Άθρόα ήτο ή προσέλευσις του λαού τής Πρωτεύουσας εις τήν ώρσίαν αυτήν έθνικήν τελετήν. Μέγας αριθμός εκλεκτών προσωπικοτήτων παρέστη εις αυτήν, μεταξύ τών όποιών διεκρίναμεν τούς κάτωθι: Τούς Υπουργούς τής 4ης Αύγουστου Κάβδαν, Κυρίμη, Νικολόπουλον, Οικονομάκον και Σακελλαρίου. Τούς πρώην Υπουργούς Βρανόπουλον, Γεροκώστωπουλον και Παπακωνσταντίνου. Τούς Βουλευτάς Γ. Μεταξά, Καρατζένην και Περρωτήν. Τόν πρώην Πρόεδρον του Συμβουλίου Έπικρατείας Πουλίτσαν. Τούς Καθηγητάς Πανεπιστημίου Βεζανήν, Κορρέν, Μαρινάτον και Φωκάν. Τόν Δήμαρχον Αθηναίων Πλυτάν και τόν Αντιδήμαρχον Ρίτσον. Τούς Δημοτικούς Συμβούλους Άνέστην, Άποστολάτον, Κανελλόπουλον, Λέκκαν και Παπαρηγόπουλον. Τούς πολιτευτάς Καλαμαράν, Λύραν και Μυριάθην. Τούς Ναυάρχους Κισσέν, Γρηγορακάκην και Γκιώνην. Τούς Στρατηγούς Άγόρον, Βάσσον, Βαλασαμάκη, Γιαννόπουλον, Γιαννικόπουλον, Δράκον, Δαφνιά, Δρακουλαράκον, Δόβαν, Δραγαύμην, Εύθυμίου, Ζακυνθητόν, Ηλιόπουλον, Καραγιάννην, Καραπιτέρην, Καλλικούρδη, Καλέντζον, Καραβίτην, Κουρούκλην, Κετσέα, Κολοκοτρώνην, Καραπατέαν, Καμουτσήν, Καρατάσον, Κίτσον, Κοντόπουλον, Κουδύλην, Κρυστάλλην, Λάλωσην, Μουρκογιάννην, Μπεθάνην, Μπάρτζην, Μαντάν, Μπάρλαν, Ντάκον, Όρφανόν, Πατίλην, Πέππαν, Πολυχρονόπουλον, Πετζόπουλον, Παπαευθυμίου, Πισίκαν, Παπαθανασίου, Παρλαβάντζαν, Παπαδόπουλον, Παυλόπουλον, Παπαδιαμαντόπουλον, Ραζήν, Σοφράν, Τσακαλώτον, Τομαράν, Ταβουλάρην, Τσιγκούνην, Φροντιστήν και Χρυσοχόου. Τούς πρώην Διευθυντάς Αστυνομίας Γαρέζον, Μπουραντάν, Ρακιντζήν και Σπύρου.

Εξοχος υπήρξεν ό λόγος του Υπουργού Ασφαλείας τής 4ης Αύγουστου Κωνσταντίνου Μανιαδάκη, ό όποιος έσκορπούσε μέ τήν βροντώδη φωνήν του ρίγη ένθουσιασμού και συγκινήσεως εις τόν λαόν. Διάρκως διεκόπτετο ό λόγος από παρατεταμένα χειροκροτήματα και λαϊκά συθήματα, έκ τών όποιών έκυριάρχει τό «Ζήτω ή 4η Αύγουστου».

Πολυάριθμοι στέφανοι κατετέθησαν επί του Τάφου του άειμνήστου Αρχηγού Ιωάννου Μεταξά. Έκ μέρους του «Κόμματος 4ης Αύγουστου» κατέθεσε στέφανους ή Διοικούσα Έπιτροπή αυτού, ή Έκτελεστική Έπιτροπή και αντιπρόσωπος του Τομέως Θεσσαλονίκης.

Ο λόγος του κ. Κωνσταντίνου Μανιαδάκη έχει ως άκολούθως:

«Τό 1940 ό Μουσσολίνι έπέλεξε τήν ήμέραν τής 28ης Οκτωβρίου, έπέτειον τής θριαμβευτικής πορείας του Φασισμού πρός τήν Ρώμη, διά νά σου στείλη, άθάνατε Μεταξά, τόν Γκράτσι και νά σου ζητήση τήν έντός τριών ώρών παράδοσιν άμαχητί τής Έλλάδος, διότι έπεθύμει και έπίστευεν ότι θα προ-

Ο Υπουργός Ασφαλείας τής 4ης Αύγουστου Κωνσταντίνος Μανιαδάκης όμιλόν πρό του Τάφου του Ιωάννου Μεταξά.

γματοποιούσε μίαν όμοίαν θριαμβευτικήν πορείαν εις τήν Έλλάδα.

Τό «OXI» τό όποιον άντίεταξες εις τόν νυκτερινόν έπισκέπτην και τό όποιον δέν τό έσοκέφθης και δέν τό άπεφάσισες τήν στιγμήν πού τό έξεστόμισες, αλλά και ή έν συνεχεία επί έξάμηνον άντίστασις μας,

• Συνέχεια εις τήν 5ην σελίδα

ΜΑΝΙΑΔΙΚΑ

ΜΙΑ ΑΡΧΗ

Ήσκηθη ποινική δίωξις κατά των εφημερίδων, οι οποίες ανέγραψαν ότι αστυνομικοί ήταν οι διοργανωτές των γεγονότων της νυκτός της 20ής Αυγούστου, καθ' ην φλεγόμενα υδροφράγματα εφώτιζον την δράσιν των αλαλαζόντων κομμουνιστικών στίφων. Είναι ευχάριστον το ότι οι δικαστικοί αρχαί απέφασαν (επί τέλους!) να εφαρμόσουν τον Νόμον.

Ήτο όμως άραγε απαραίτητον να δημοσιευθή τόσον χονδροειδής και θρασύ ψεύδος δια να επέμβη ο κ. Εισαγγελέυς; Όταν επί εβδομάδας έσυκοφαντείτο η ήγεςία του Στρατεύματος, ύβριζόντο κοπηλικώτατα τα Σώματα Ασφαλείας, και αυτό ακόμη το Στέμμα, δέν συνεκινήθη; Και όταν έδηλητηριάζετο η σκέψις και το φρόνημα του λαού, όταν οι νέοι εξωθούντο εις το πεζοδρόμιον, όταν ά άτυχής Πέτρουλας ώδηγείτο εις τόν θάνατον, δέν άντελήθη ότι η έλευθεροτυπία έχει όρια;

Η ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΗ

Με την πάροδον του χρόνου όλονέν και περισσότεραι άποδείξει συγκεντρώνεται πρὸς έπιθεδαίωσιν του γεγονότος, ότι ο κομμουνισμός άπειθύνεται εις ζώα. Διότι μόνον ζώα θα πρέπει να είναι εκείνοι που δέχονται άδιαμαρτυρήτως την νέαν γραμμήν του μπολσεβικισμού, δια της οποίας άποκαθίσταται ο μεταθανάτιος ύβρισθεις και καταδιωχθείς Στάλιν.

Εις σχετικόν άρθρον της η «ΠΡΑΒΔΑ» έξυμνει την εποχήν του «πατερούλη» και την χαρακτηρίζει ως λαμπράν. Και ναι μὲν εις την Ρωσίαν υπάρχουν μουζικοί και χαχόλοι φημισμένοι δια την σπανιωτάτην χρήσιν του μυαλού των, αλλά δέν έγνωρίζαμεν ότι και εδώ κυκλοφορούν τόσον ήλιθίως πορωμένοι κομμουνισταί, που χειροκροτούν και ασπάζονται άμέσως, οτιδήποτε προέρχεται εκ του Κρεμλίνου.

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Οι νέγροι των ΗΠΑ έχουν κηρύξει κατά των λευκών ιερὸν πόλεμον, άπαιτούντες να δοθῆ εις τα παιδιά των το δικαίωμα να εγγράφονται έλευθέρως εις τα «λευκά» σχολεία.

Έχομεν όμως μίαν ειλικρινή άπορίαν: Διατί να μην άπαιτούν άραγε ποτέ και οι λευκοί να στέλνουν τα παιδιά των εις τα «μαύρα» σχολεία;

Ο ΑΛΗΤΗΣ ΤΟΥ «ΑΝΕΝΔΟΤΟΥ»

Η εφημερίς «Ανένδοτος» φιλοξενεί τας άποκρουστικὰς άισχρότητας, που έπινει ο συφιλιδικός έγκέφαλος κάποιου άνωνύμου συνεργάτου της, εναντίον του Μεταξά.

Μέχρι σήμερα ο έκλιπών Αρχηγός κατηγορήθη από τους εύτελεις αντίπαλους του με πολλάς και διαφόρους συκοφαντικὰς κατηγορίας, ούδεις όμως εκ των έχθρών του έφθασεν εις την πρωτοφανή κακοήθειαν να κατηγορή τον μέγαν άνδρα ως σεξουαλικώς διεστραμμένον (!), όπως έκαμεν ο άγνωστος αλήτης της εφημερίδος «Ανένδοτος»

Από τα γραφόμενα συνάγεται, ότι ο συγγραφεύς άνετραφή εντός χαμαιτυπείου, εκπαιδευθείς υπό τοξικομανών γονέων εις την ήθικην άθλιότητα και τόν εκμαυλισμόν. Όπως δέ όλοι οι συμπλεγματικοί, έτσι και αυτός είναι θρασυδειλος και δι' αυτό δέν τολμά να θέση κάτωθεν των άκαθαρσιών της φαντασίας του την ύπογραφήν του. Άλλά να μην άπατάται ότι θα περάση άγνωστος. Συντόμως θα άποκαλυφθῆ και τότε θα τα είπωμεν, διότι ύβριζών τον Ι. Μεταξά ήνοιξε μαζί μας ένα λογαριασμόν, δια τόν όποιον θα μετανοήση πικρώς.

Απέναντι του λαχανοφύλλου που άνέχεται τα κόπρανα της δημοκρατικής αληθείας δέν έχομεν τίποτε. Διότι τί ήμπορεί να έχη κανείς απέναντι εκείνων που έπαινούν τον Άνδρέαν Παπανδρέου και δυσφημοούν τον Ι. Μεταξά; Ένώ πολύ καλώς γνωρίζουν ότι, όταν ο ένας έγραφε την ιστορία του ΟΧΙ, ο άλλος μετέφερε «πάπιες» και έκανε κλισματα εις κάποιον νοσοκομείον της Άμερικής!

ΚΑΙ ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ;

Άκούσθηκε εις το λεωφορείον:

Ο μικρός: «Μπαμπά, τι θα πῆ άποροι;»

Μπαμπάς: «Οι φτωχοί, παιδί μου».

Ο μικρός: «Και οι πλούσιοι πώς λέγονται, μπαμπά;»

Ο μπαμπάς, με γρυλλίζουσα φωνή: «Πορωμένοι!»

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «4ην ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ»

Φίλε κ. Πλεύρη,

Άνέγνωσα τα μέχρι σήμεραν έκδοθέντα φύλλα της πολιτικής σας έπιθεωρήσεως «4η Αυγούστου». Κατ' άρχήν ο τίτλος της εφημερίδος άσκει έπ' έμου ιδιαιτέρως έλκυστικήν επίδρασιν, διότι μου ύπενθυμίζει το τί όφείλομεν ως έθνος και ως φυλή εις την ειρηνικήν μεταβολήν της 4ης Αυγούστου 1936 και εις τόν δημιουργόν αυτής άείμηστον Ι. Μεταξάν.

Τους πολιτικούς αντίπαλους του Ι. Μεταξά δέν τους αφήνει να ήσυχάσουν το μέγα έπίτευγμά του, το όποιον είναι το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940 και δι' αυτό οι μικροί αντίπαλοί μας έτήρησαν συνωμοσίαν σιωπῆς, άποφεύγοντες να μνημονεύουν και το όνομά του ακόμη, όταν πανηγυρίζεται η 28η Οκτωβρίου.

Τοιουτοτρόπως 30 και πλέον γενεαί Έλλήνων, οι όποια εισηλθον έκτοτε εις την ζωήν της χώρας, ούδέν γνωρίζουν δια την ιστορίαν αυτήν. η όποια άπετέλεσε τόν μεγαλύτερον, τόν ένδοξότερον και τόν λαμπρότερον σταθμόν της τρισχιλιετούς ιστορίας της φυλής.

Είναι παρήγορον, ότι το έργο διαφωτίσεως του ελληνικού λαού δια το έθνικόν καθεστώς της 4ης Αυγούστου και τας ύγιεις κοινωνικάς του άρχάς το έπιτελούν νέοι επιστήμονες, όπως σεις και οι συνεργάται σας, και τούτο άποτελεί διακεκομμένην ύπηρεσίαν πρὸς τόν ελληνικόν λαόν και το έθνος.

Μετά φιλικών χαιρετισμών

ΚΩΝ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

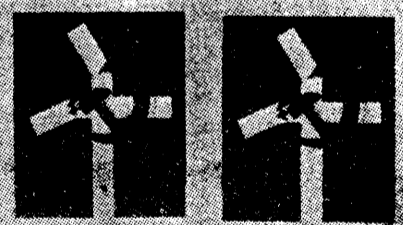
Βουλευτής Άθηνών

Διατί πολεμούμεν τόν Κομμουνισμόν

Πολεμούμεν τόν κομμουνισμόν, διότι ο κομμουνισμός είναι προδοτικός. Ίδιαιτέρως δέ ο έγχώριος μπολσεβικισμός μισεί την Ελλάδα με ένα παράφορο μίσος, που κομμάι λογική δέν δύναται να έξηγήση. Άγωνίζεται ο κομμουνισμός παντού, πάντοτε και με όλη την δύναμι της μοχθηρῆς ψυχῆς του, δια τόν άφρανισμόν της Έλληνικής φυλής. Η έξόντωσις του Έλληνισμού που άποτελεί προαιώνιον έπιδίωξιν του σλαυισμού, άντετέθη από την Διεθνή του μαρξισμού εις το Κ.Κ.Ε., το όποιον έξαπέλυσε φονικωτάτους πολέμους εναντίον του έθνους. Άλλά δέν ένίκησε. Το ελληνικόν πνεύμα και η ελληνική ψυχή συνέτριψαν τας σκοτεινάς δυνάμεις της βίας και του έφιαλτισμού.

Και την δραχμήν ακόμη άντικατέστησε το ΕΑΜ με το βουλγαρικόν λέβα. Δέν έπρεπε να ύπάρχη τίποτε που να θυμίζει Ελλάδα και Έλληνισμόν.

Το σφυροδρέπανον τοποθετημένον επί ενός τσακισμένου Σταυρού. Έτσι ήθελεν η άθεϊστική κτηνωδία των κομμουνιστών.

Εις εκ των χιλιάδων όμοδικών τάφων άθών Έλλήνων πατριωτών. Ήσαν μήπως κεφαλοιοκράται; Όχι ήσαν όλίγα από τας χιλιάδας των άνωνύμων θυμάτων της βαρβαρότητος του σλαυισμού.

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Μια τρύπα για όλα τα φίδια

Είς την δημοκρατίαν ο τύπος θεωρητικώς εκπληροί δύο προορισμούς. Πρώτον είναι φορέας της βελήσεως του λαού και δεύτερον αποτελεί μέσον δημοσιεύσεως των στοχασμών των ατόμων. Αυτά όμως γίνονται θεωρητικώς, διότι πρακτικώς συμβαίνουν διαφορετικά πράγματα, που σχετιζόμενα άμεσα με την ζωή, μάς ενδιαφέρουν περισσότερο από τας πολιτικές δεοντολογίας των χρεωκοπημένων θεωρητικών του δημοκρατισμού.

Ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ διαμορφούται ἀπὸ τὸν Τύπον, ὁ ὁποῖος πάλιν κατευθύνεται ἀναλόγως πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐξυπηρετεῖ καὶ τὰ ὁποῖα συνήθως προάγονται εἰς βάρος τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Εἶναι δυνατὸν λοιπὸν εἰς τὴν δημοκρατίαν ὁ λαὸς, ἐρεθιζόμενος καὶ παρασυρόμενος ἀπὸ τὸν τύπον, νὰ θέλῃ πράγματα ἀντίθετα πρὸς τὸ συμφέρον του. Καὶ μπορεῖ νὰ θέλῃ κάλλιστα αὐτά, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ λαὸς στερεῖται ἐπαρκoῦς κρίσεως καὶ λογικῆς, ὥστε νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς καταστάσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ἐφημερίδες διαθέτουν ἀξιόλογον σοφιστικὴν δεξιότητιαν, ὥστε νὰ παρουσιάσουν εἰς τὸν πλῆθος τὰ ἐπιβλαβῆ ὡς ὠφέλιμα καὶ τὰ ἀναγκαῖα ὡς περιττά.

Ὁ τύπος λοιπὸν ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν ὄργανον διαμορφώσεως τῆς κοινῆς γνώμης. Εἰς αὐτὸ μάλιστα τὸ γεγονός ἐγκείται τὸ ἀτοπον καὶ ὁ παραλογισμὸς, διότι ἐνῶ θὰ ἔπρεπε αἱ ἐφημερίδες νὰ ἀπηχοῦν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ ἀποτυπώνουν τὴν λαϊκὴν σκέψιν, τοῦ ἔδει νὰ γίνεται ἀκουστὴ καὶ σεβαστὴ ἀπὸ τοὺς κυβερνῶντας, συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίστροφον, καθ' ὅσον ὁ τύπος ἀντὶ νὰ ἐκφράξῃ τὴν κοινὴν γνώμην, τὴν δημιουργεῖ!

Συνεπῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας δὲν ἀντικατοπτρίζεται ἡ ἀληθὴς θέλησις τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μία πλασματικὴ, ὅπως αὕτη διεμορφώθη ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ἐντυπωσιακῶν ἀρθρογραφῶν.

Ἐπὶ πλέον μεταξύ ἐφημερίδων καὶ κομμάτων ἀναπτύσσονται συμπλέγματα σχέσεων καὶ συναλλαγῶν, διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἦτο ἀφελὲς νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι γίνονται ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ. Οὕτω ἡ ὀπωδότης ἀλληλεξάρτησις ἰδιοκτητῶν ἐφημερίδων καὶ ἀρχηγῶν κομμάτων μετατρέπει τοὺς πρώτους εἰς ἀποφασιστικoὺς παράγοντας ρυθμίζοντας κατὰ ἕνα σοβαρὸν ποσοστὸν τὴν κρατικὴν πολιτικὴν.

Οἱ πολιτικοὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸν τύπον προβολήν, διαφήμησιν, προπαγάνδαν, εἰς ἀντάλλαγμα αὐτῶν τῶν ὑπηρεσιῶν. Διηρωτήθη ποτὲ κανεὶς τί ἐπιζητεῖ ὁ τύπος; Ἄλλ' ὅταν δλέπη κανεὶς πρωθυπουργοὺς νὰ συσκέπτονται μὲ ἰδιοκτητὰς δημοσιογραφικῶν συγκροτημάτων, ὀφείλει νὰ φαντασθῇ τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τῶν παροχῶν πρὸς τὸν τύπον.

★

Διευτυπημένη κατὰ κόρον, ὅτι ὁ Ἕλλην διὰ τοῦ τύπου δικαιούται νὰ δημοσιεύῃ ἐλευθέρως τοὺς στοχασμοὺς του. Αὐτὸ εἶναι ψεῦδος, διότι εἶναι ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος νὰ περικόπη ἢ νὰ μὴ δημοσιεύῃ καθόλου καμμιά ἀπὸ τὰς διατυπωμένας σκέψεις. Εἶναι δικαίωμά του ἐπίσης νὰ μὴ δεχθῇ κἄν ὅ,τι τοῦ στέλλουν πρὸς δημοσίευσιν, ἔστω καὶ ἂν ἀκριβοπληρώνουν δι' αὐτό.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἀναμφισβητήτως οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων κάνουν ὅ,τι θέλουν, τότε ἐξασφαλίζει ἡ δημοκρατία εἰς τὸ ἄτομον τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεως τῶν στοχασμῶν του;

Θὰ μάς εἴπουν ἴσως: νὰ ἐκδώσῃ ἐφημερίδα! Ἄλλὰ ὁ κάθε Ἕλλην ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην οικονομικὴν ἀνθερότητα, ὥστε νὰ ἐκδίδῃ ἐφημερίδα; Ἡ μήπως θὰ ἀντιτείνον, ὅτι νὰ γράφονται αἱ ἰδέαι εἰς «φεῖγ-βολὰν» καὶ νὰ διανέμονται; Ἐτσι θεβαίως ὑφίσταται τὸ δικαίωμα δημοσιεύσεως τῶν συλλογισμῶν τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ ὑπάρχει ἀνισότης ὡς πρὸς αὐτό, διότι ἄλλοι γράφουν εἰς ἐφημερίδας καὶ ἄλλοι ρίπτουν προκηρύξεις. Εἶναι δὲ κοινωνικῶς δικαιώτερον νὰ μὴ ὑπάρ-

χῆ καθόλου ἓν δικαίωμα δι' ὅλους, παρὰ νὰ ὑπάρχῃ διὰ μερικοῦς.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ ἐλευθερία τῆς δημοσιεύσεως τῶν στοχασμῶν εἰς τὴν δημοκρατίαν ἀποτελεῖ δημαγωγικὸν ψεῦδος. Ἡ αἰτία δὲ τοῦ κακοῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ ἐφημερίδες συνιστοῦν ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἀνήκουν εἰς ἄτομα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν τὴν παντοδυναμίαν τοῦ τύπου, ὅπως αὐτὰ ἐπιθυμοῦν.

Ἡ κρατικοποίησις λοιπὸν τῶν ἐφημερίδων καὶ ἡ δημοσίευσις εἰς αὐτὰς δωρεὰν καὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν προτεραιότητος τῶν διαφόρων γνώμῶν ἀποτελεῖ τὴν ἀκρατον μὲν, ἀλλὰ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ δικαίωματος τῆς δημοσιεύσεως τῶν στοχασμῶν. Ἀλλὰ, ἐὰν αὐτὸ εἶναι τὸ ἀπόλυτον τοῦ ἐνὸς ἄκρου, ἐκεῖνο πού σήμερον γίνεται εἰς τὴν δημοκρατίαν εἶναι τὸ ἀπόλυτον τοῦ ἄλλου ἄκρου.

Ἡ 4η Αὐγούστου ἀπορρίπτει καὶ τὰς δύο αὐτὰς ἀπόψεις καὶ καθιερώνει τὴν πειθαρχημένην ἐλευθεροτυπίαν, ἡ ὁποία ἀναλυομένη εἰς δύο γραμμάς σημαίνει: Πλήρης δικαίωμα τῶν ατόμων νὰ δημοσιεύουν τοὺς στοχασμοὺς των καὶ ἀκριβοδίκαιον καθορισμὸν τοῦ πότε ὑποχρεοῦνται οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων νὰ τοὺς δέχονται καὶ πότε ὄχι.

★

Ἄφου λοιπὸν εἰς τὴν δημοκρατίαν ὁ τύπος, αὐτὴ τὴν λαϊκὴν θέλησιν ἐκφράζει, αὐτὴ εἶναι τὸ μέσον ἐλευθέρως δημοσιεύσεως τῶν στοχασμῶν τοῦ ἀτόμου, τότε τί εἶναι;

Ἄπλοῦστατα εἶναι μιὰ αἰσχροκερδῆς ἐπιχείρησις εὐδοκίμουσα εἰς τὴν δημοκρατίαν καὶ ἀποσκοπούσα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ λαοῦ.

Τὸ ἀντεθνικὸν αὐτὸ εἶδος τῆς βιομηχανίας τοῦ ὀργανωμένου ψεύδους ἐκμεταλλεῖται ποικιλοτρόπως τὸν λαόν. Διὰ τοῦ τύπου ἐπιβάλλονται κυρίως καὶ κατὰ τρόπον ἀφανῆ αἱ βελήσεις τῶν πλουτοκρατῶν. Ὁ

τύπος διεγείρει τὰ ἐμφύλια μίσση, τὰ ὁποῖα πάντα συντηρεῖ, διότι ὁ κεφαλαιοδημοκρατισμὸς ἀναπτύσσεται καὶ ὠφελεῖται μόνον ἐντὸς ἀτμοσφαιρας ἐνταθέντων παθῶν. Ὁ Τύπος ἀναμοχλεύει τὸ παρελθὸν καὶ φέρει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ παρόντος παλαιὰς ἀντιθέσεις διὰ νὰ προκαλέσῃ νέας συγκρούσεις καὶ νὰ κερδοσκοπήσῃ ἐπ' αὐτῶν. Ἐξουσιαζόμενος δὲ ἀπὸ ἀσυνείδητα πρόσωπα, στερούμενα ἐθνικῆς ἰδεολογίας καὶ ἠθικῆς ὑποστάσεως, σπιλώνει τὰς πνευματικὰς ἀξίας πού ἀποτελοῦν τὸ πολιτιστικὸν θεμέλιον τῆς φυλῆς καὶ προπαγαλνίζει τὸν ὑλιστικὸν ὠφελισμὸν, πού φανερώς πλέον ἔθεσεν ὡς ὑπερτάτην ἐπιδίωξιν τῆς ζωῆς.

Οὐδέποτε μέχρι σήμερον ὁ τύπος συμπαρεστάθη στοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνας, οὐδέποτε ἐξυπηρετήσε τὸν λαὸν προβάλλων ἢ διεκδικῶν τὰ δικαιώματά του, τουναντίον ἀνεκάθεν ἐπεδίωκε παρασκηνιακῶς ἀντιλαϊκὰ συμφέροντα καὶ ὑπακούων εἰς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ἐξηπάτε καὶ ἐξαπατᾶ συστηματικῶς τὸ ἔθνος. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐυθύνης διὰ τὸν διχασμὸν καταλογίζεται εἰς τὸν τύπον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς δηλητηριώδους ἀρθρογραφίας ἐξωθεῖ τοὺς Ἕλληνας εἰς ἀμοιβαῖον μῖσος καὶ ἐχθρότητα. Κομματιζόμενος δὲ ὁ ρυπαρογράφος δημοκρατικὸς τύπος κηλιδώνει κάθε ὑπόληψιν μὲ συκοφαντίας ἢ ἀτιμωτικoὺς ὑπαινιγμοὺς, μὴ διστάζων ἀκόμη καὶ νὰ στραφῇ ἐναντίον θεσμῶν, ἐναντίον τῆς θρησκείας, ἐναντίον τῆς πατρίδος, ἐναντίον τῶν πάντων, χάριν τῆς ἐπικρατήσεως ἐκείνων τῶν προσώπων, πού αὐτὸς θέλει καὶ τὰ ὁποῖα, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν, ἀδιαφοροῦν ἂν δὲν ἀφήσουν τίποτε ὄρβιον εἰς αὐτὴν τὴν χώραν.

Ὁ Τύπος εὑρισκόμενος εἰς χεῖρας ἀνθρώπων πού διακηρύσσουν τὸ «ἡμεῖς ἢ γαῖα πυρὶ μιχθήτω» κατέστη ὄργανον ἐγκληματικόν. Ὑπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας ὁ δημοκρατικὸς τύπος ἐπιτελεῖ ἔργον ἀντικοινωνικὸν καὶ ἀντεθνικὸν καὶ τὸ ἔργον του αὐτὸ θὰ ἐξακολουθῇ ἐντεινόμενον, ἐνὸςφ θὰ ὑπάρχῃ δημοκρατικὸν καθεστῶς.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΕΥΡΗΣ

Τὴν 1ην καὶ 15ην ἐκάστου μηνὸς κυκλοφορεῖ ἡ

«4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ»

Καινοτόμος

Ριζοπαθτικὴ

Ἀναδημιουργικὴ

Ζητεῖτε τὴν ἀπὸ τὰ περίπτερα ἐπιμόνως.